

בע"ה י"ג באדר ב' תשע"ט

20/03/2019

גליון מס' 3089

מרדכי כחנן

מספרים חכמינו זיכרונם לברכה כי בשעה שיצאה הגזירה להשמיד וכו' רחמנא ליצלן (ה' יצילנו), יצא מרדכי ברחובות עיר וכינס כ"ב אלף תינוקות של בית רבן ללמדם תורה ויחד אתם לשפוך לב לפני אביהם שבשמים בתפלה ותחנונים, ומסירות נפש גדולה השריש בלבותם, עד שקראו פה אחד: בין במות בין בחיים עמך אנו. ועל ידי זה נקרע גזר הדין ונהפוך הוא ממות לחיים ומיגון לשמחה – בחיי הגוף וחיי הנפש גם יחד.

על כל אחד ואחת להתבונן, אשר מרדכי הצדיק הי' מראשי הסנהדרין, ראש לכל הצדיקים, כמשה בדורו, ואף על פי כן יצא בכבודו ובעצמו ללמד תורה ביראת שמים ומסירות נפש לילדים קטנים, תינוקות של בית רבן.

על כל אחד ואחת מאתנו לזכור תמיד: אל ידמה אדם בנפשו כי מעמדו ומצבו פוטר אותו מלטפל בחינוך הקטנים, וכיצד יבטל ממעשיו ועסקיו הרמים!?

עליו להכיר, כי חשוב מכל הוא לקבוע, על כל פנים, חלק מזמנו, ולהקדיש, על כל פנים, חלק מכוחותיו לכיבוש החינוך של הדור הצעיר, כדי לנטוע בלבם יראת שמים ומסירות נפש לכל הקדוש, הקדוש לנו מאז היינו לממלכת כהנים וגוי קדוש – במעמד הר סיני.

ואז רק אז בטוחים נהיי' כי הדור הצעיר יהיי' נאמן לה' ולתורתו, ובדרך ממילא גם קיום עמנו יהיי' בטוח. וגדול כח עבודה קדושה ומסורה זו לבטל כל הקטרוגים והגזירות ועם ישראל ישכון בטח בדד.

נדפס באדיבות אתר בית חב"ד -

BeitChabad.com

שיר המסכות

מילים: לוי קיפניס לחן: נחום ורדי

זקן ארוך לי עד ברכיים
שפם ארוך לי אמתיים
היש צוהלת ושמחה
כמוני מסכה ח-ח-ח

קרניים לי קרני התיש
שיניים לי שיני הליש
היש צוהלת ושמחה כמוני מסכה

מלפני צמה עם סרט
מאחורי זנב תפארת
היש צוהלת ושמחה כמוני מסכה

תן כתף

מילים: אביגדור המאירי לחן: מרדכי זעירא

תן כתף, עצום את העיניים
פורים לנו נשכח את הכל
אם יש לך כאב, רמסהו ברגלים
פתח את פיך ושיירה בקול

אהה אהה, חפצנו נבצע
נראה, נראה, נסים ונפלאות
הה הה, הה הה, כולנו נשתגע
נשיר נרקוד על אף כל הצרות

שושנת יעקב

מילים: מסורתי לחן: ידידיה אגמון

שושנת יעקב צהלה ושמחה
בראותם יחד תכלת מרדכי

תשועתם היית לנצח
ותקוותם בכל דור ודור

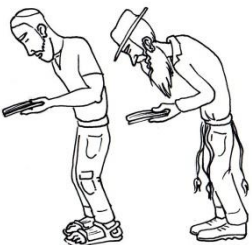
ברוך מרדכי היהודי

לכבוד פורים אנחנו מביאים סוגיה מתוך מסכת 'מרעין בישין', שהיא מסכת מיוחדת שנמצאה בגניזה כחלק מן התלמוד הירושלמי, והמסכת חסרה בבבלי. פרק "המנמנם בבית המדרש", משנה ד.

אלהיאלען

מרעין בישין	פרק שלישי	המנמנם
תוספות אחרונים	משנה: העומד על הקורא במגילה	פירוש צאצא הנר"א
<p>פלישת. צעיר אשקלון שם נוסד בית מדרש לילדי הנקום ור' עקיבא מנסעך אותם.</p>	<p>נקרא חסיד, דברי ריאב"ש, ור' עקיבא אומר חסיד שוטה.</p>	<p>ריאצ"ש. הארי שצחצורה. ר' עקיבא. אינו עקיבא בן יוסף אלא מלמד דרדקי צפלישת.</p>
<p>תמן תנינן. לא מנאלנו נוסכת זו צצלי ונראה כי הוא פרי מיוחד ומשובח דתלמידי חכמים בארץ ישראל ואינו דצצליא טפשיא.</p>	<p>תלמוד: תנו רבנן קריאת המגילה חסיד שוטה. על שם המעשה מצות חפצא או מצות גברא? תמן באשה טובעת צנהר [שוטה] להצילה לשמוע. ומצות גברא על שם החזן שרצה לשמוע רק את קולו של עצמו. ולמה נקראת מצות גברא, כי הכל שומעים רק אותו גברא. ויש אומרים שרק אותו גברא יוצא ידי חובה. ואמאי נקרא חסיד? לא הקורא נקרא חסיד?</p>	<p>חסידי שוטה. על שם המעשה מצות חפצא או מצות גברא? תמן באשה טובעת צנהר [שוטה] להצילה לשמוע. ומצות גברא על שם החזן שרצה לשמוע רק את קולו של עצמו. ולמה נקראת מצות גברא, כי הכל שומעים רק אותו גברא. ויש אומרים שרק אותו גברא יוצא ידי חובה. ואמאי נקרא חסיד? לא הקורא נקרא חסיד?</p>
<p>החזן וגו'. פי' הקונטרס על המחזיקים צננות ולא בתורה ושונים ומשלשים משנה לשנה ככל ששז על קיאו וקשה לרא"ש והשיצ כי מנורה להחזיק את התורה ע"פ הפסוק עץ חיים היא למחזיקים צה ועוד הטוענים לחזקה על מנורה אין חכמים נוחה הימנו וצמקומות מחוקקים אסור לקורא לקרוא שלוש פעמים זו אחר זו.</p>	<p>והרי אמרו לא עם הארץ חסיד, אלא רק העומד עליו נקרא חסיד. ועדיין בעי למה העומד נקרא חסיד. כתיב 'קיימו וקבלו' כי הוא פוסק לקורא והכל מקיימין ומקבלין את דברו כאילו קבלוהו מהר סיני. ומאן דאמר חסיד שוטה? מעשה בפפוגיא שנהגו להניף ידיים ורגלים לפני הקורא עד דלא ידע בין 'השתיה כדת' ובין 'ושתי הטבעת'. ולא נהגו חלילה לבלבל שוניאיהם של ישראל, אלא חשבו כי הקורא לא גרם. ולית קורא אחר דגרם? איתא, אלא ההוא גברא רצה לקרוא כמצות גברא, וסבר דכל דאלם גברא. ואי לא גרם למה יניף ידו? כתיב 'והניף ידו אל המקום' כי הקוסמים יעשו בן ומתקים רצונם. והכתיב 'אל קוסמים'. לא בן נתן לך ה' א-להיך. ועל בן אמרו על מעשה פפוגיא כי לא נוח לחכמים מהן. ויען כי פפוגיא עיר שוטים, נקרא חסיד שוטה, קמ"ל.</p>	<p>וגו'. מנהג רע שהחזן נצקש כבוד לעצמו אף כי אין קולו ערב ואין הוא רצוי לרוב אחיו אך דורש טוב לעצמו צלצד ויש המחזיקים צננות ולא בתורה ומנאה לשנה עושים ככל ששז על קיאו. והכל מקיימין. ויואלים ידי חובת הקריאה. פפוגיא. עיר של עמני ארנות שדרש שם ר' מתנה [פסחים נב]. על מים שלנו והציו מים של ר' מתנה ומתוך צורות הניפו ידיים לסמן לקורא את אשר שכה או לא למד כלל. צין השתיה כדת וצין ושתי הטבעת. אין זאת ושתי דמגילה אלא יש לקרוא צניקוד אחר ושתי הטבעת האזכר צפי' המושכן האקראת לפני פורים. שונאיהם של ישראל. לשון שגיא נהור והוא הקורא.</p>
*רמ"ש מוחק זכ		

פרשת צו

"צו את אהרן.. זאת תורת העולה.. " (ויקרא ו', ב'). ומיד בהמשך: "והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה.. ופשט את בגדיו ולבש בגדים

אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה.." (ויקרא ו', ג'-ד').

מצוות הפינוי וההרחקה של פסולת הקרבנות (הדשן), ממש כמו קרבן העולה, היא חלק מתרי"ג מצוות ומתבצעת במו ידיו של הכהן. לשם כך, עליו להחליף את בגדיו ממדי א' למדי ב'..

המשכן משמש כנקודת חיבור בין העולם הגשמי לעולם הרוחני ומלמד אותנו שכל המצוות וכל המלאכות בעולמנו – שוות בחשיבותן, גם אם חלקן מצטיירות בעינינו הגשמיות כ'לא מכובדות' – כמו הטיפול בפסולת המזבח.

הטיפול בפסולת (דשן) הוא חלק מעבודת הקודש.

רגע של עברית – "והרים את-הדשן.." - משמעות הפועל ד-ש-נ במקרא כפולה: גם אפר השריפה של הקרבנות, וגם להשמין (ואכל ושבע ודשן; שמועה טובה תדשן עצם, ועוד - עיין בקונקורדנציה).

ומן הבחינה החקלאית - בלשונונו היום "דִּשְׁן" הוא החומר המפריח ומחיה ומרענן את האדמה ואת היבול - כלומר: חומר השריפה, ההכחדה וההשמדה המוחלטת של החומר - יש בו כוח להחיות ולרענן עלים ירוקים. נתן קויפמן ז"ל (ממייסדי הקיבוץ) היה אומר שפעולת הדישון ע"י החקלאים היום היא "לְדִשְׁוֹן", ולא "לְדִשְׁוֹן", שפירושו להסיר את האפר מעל המזבח.

יורם קימלמן

פרשת שבוע – הרב דוד

שבת פרשת צו		ימי החול	
הדלקת נרות	17:33	זמן תפילין /טלית	04:51←05:44
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:45←09:40
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	17:33	מנחה וערבית	17:45
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	17:54←18:58
צאת השבת	18:29	ערבית	20:10

* שעון קיץ יתחיל בלילה שבין חמישי לשישי הבא
(כ"ב באדר ב', 29.3) לפנות בקר

אחות תורנית: נטע בן עמי

שבת
שלו

“זאת התורה” – כלל העוסק בתורה...

בפרשתנו (צו), יש סיכום של כל סוגי הקורבנות שהופיעו בפרשת 'ויקרא'. כך מסכם זאת הרשב"ם: "זאת תורת העולה – כל הקרבנות האמורים בפרשת 'ויקרא' חוזר וגומר כאן כל דיניהם". (וראו גם את החזקוני). המושג 'זאת תורת' הוא מושג חדש שמופיע בפרשת 'צו' לראשונה, ונמנה כאן שש פעמים: "זאת תורת העולה" (ו' – ב'). 'זאת תורת המנחה' (ו' ז'). 'זאת תורת החטאת' (ו' – יח'). 'זאת תורת האשם' (ז' – א'). 'זאת תורת זבח השלמים' (ז' – יח'). והפסוק המסכם: 'זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים' (ז' לז').

על משמעות המושג 'זאת תורת' – זאת התורה, מבאר בעל 'התורה תמימה' (ר' ברוך הלוי אפשטיין): "כבר נתבאר דהלשון 'תורת' כולל פרטים רבים תחת כלל אחד". הספורנו, מדגיש את הצד העיוני: "אמר 'התורה' הראויה לכל אחד ואחד, אשר בה רמז חלק עיוני בהם". בגמרא, ישנה הפלגה לכיוונים מאתגרים. ואולי לכך כוונת בעל 'התורה תמימה', שהנושא "כולל פרטים רבים". ואולי כך כוונת הספורנו, ב"חלק העיוני". אכן, כך באה לביטוי גישת חז"ל: נאמר ב'מנחות' (ק"ע"א) ריש לקיש, (אמורא ארץ ישראל, דור שני). אומר: "מאי דכתיב: 'זאת התורה לעולה למנחה לחטאת ולאשם? כל העוסק בתורה, כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם'... "אמר רבא: (אמורא בבלי, דור רביעי). כל העוסק בתורה, אינו צריך לא עולה (ולא חטאת) ולא מנחה ולא אשם. מאמרי חז"ל אלו נלמדו בזמן שבית המקדש אינו קיים. וכך למדים, במסכת מגילה, (לא ע"ב). מתעוררת שאלת הקורבנות, (במדרש מרתק, בדיון בין אברהם לקב"ה). וכך נאמר: "בזמן שאין בית המקדש קיים [הקורבנות] מה תהא עליהם? אמר לו... כל זמן שקוראים בהם, מעלה אני עליהם כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם".

ועוד נאמר בויק"ר: "לעתיד לבוא כל הקורבנות בטלים וקורבן תודה אינו בטל". (אמור כג, יב). מאמרי חז"ל במקומות נוספים עוברים לשלב נוסף, בהתייחסותם לדברי הנביאים. כך במסכת ברכות, (לב ע"ב), "ואמר רבי אלעזר: גדולה תפילה יותר מן הקרבנות, שנאמר 'למה לי רוב זבחיכם' (ישעיהו א, יא). כאן למדים שדברי רבי אלעזר, מתחברים להסתייגות של הנביאים בדרך כלל מן הקורבנות. כפי שהוא צירף את מאמרו של ישעיהו: "למה לי רוב זבחיכם יאמר ה' שבעתי עולות אילים וחלב מריאים"... כך גם, כשנבחרה ההפטרה לפרשת צו, פרשה שעוסקת ברובה בקורבנות, ואילו ההפטרה מירמיהו, שאומר: "כי לא דיברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: כי אם את הדבר הזה צויתים אותם לאמור שמעו בקולי והייתם לכם לאלוקים"... (ירמיהו ז' כא, כב). ב'סדר אליהו רבה' (פ"ז עמ' 38, מהדורת איש שלום). יש מדרש מיוחד שעוסק ב'זאת תורת', פותח בקרבן עולה, וממשיך ביתר הקרבנות שבפרשת צו, ובהמשך מתחבר לדברי הנביאים: "למה נאמר, וזאת תורת זבח השלמים: כך אמר להן הקב"ה לישראל. בני, עשו מעשים טובים, והביאו שלמים שכולו לבעלים... והריני עמו בשמחה לעולם... לכך נאמר: 'כה אמר ה' צבאות אלוקי ישראל, עולותיכם ספו על זבחיכם'. (ירמיהו ז' כ"א) ועוד, 'ואומר כי חסד חפצתי ולא זבח'. (הושע ו' ו').

"דברים דמיוניים, שאין להם מהות אמיתית" – הרמב"ם, מסביר במאמר ארוך במו"נ, (חלק שלישי פרק ל"ב. מהדורת מ. שוורץ עמ' 533): "והדרך המפורסמת בעולם כולו... והפולחן הכללי שגדלנו עמו, לא היה אלא להקריב מיני בעלי-חיים באותן מקדשים... לכן השאיר יתעלה את מיני העבודות האלה והעבירן מהיותן לנבראים ולדברים דמיוניים, שאין להם מהות אמיתית, להיות לשמו יתעלה... לכן ציווה לנו לבנות לו מקדש: "ועשו לי מקדש".

בהמשך, הרמב"ם מתייחס לדברי הנביאים: "בשל העניין הזה שגיליתי לך, מרובה בספרי הנביאים התוכחה לאנשים על שהם אצים להקריב קורבנות, והוזהר להם שאין הם המכוון החשוב לעצמו, ושאינן האל זקוק להם. שמואל אמר: 'החפץ לה' בעולות וזבחים כשמוע בקול ה'?" הרמב"ם ממשיך בדברי הנביאים ועל מאמר ירמיהו

"ולא ציוויתים", הוא אומר: "כיצד אומר ירמיה על האל שהוא לא ציוונו על דברי עולה וזבח בעוד רוב המצוות באו לזה דווקא"? הרמב"ם משיב, כוונת הדברים היא מה שהבהרתי לך, כי הוא אמר: "הכוונה הראשונה היתה רק שתשיגו אותי, ולא תעבדו את זולתי". ועוד ממשיך הרמב"ם: "יש לי דרך אחרת לפרש שהציווי הראשון שצווינו לא היו בו **דברי עולה וזבח כללי**" (עמ' 537). בדברים שלעיל ציין הרמב"ם את הסיבות ומקור המנהג להקרבת קורבנות ולמרות כל זאת, הוא מונה טעם למצווה: "מה שראוי שכל שלם בשכלו יאמין.. שלכל המצוות יש בהכרח טעם, והציווי עליהן ניתן לתועלת כלשהי". בהמשך הוא מוסיף: "דוגמה למהות האמיתית של עניין הפרטים הוא הקורבן, כי לציווי להקריב קורבנות יש תועלת רבה ברורה" (ח"ג, פ, כ"ו, עמ' 514-515). לעומת זאת, לאחר הסבריו לתועלתן של הקורבנות, הרמב"ם (בהלכות מעילה פ"ח ה"ח סוף ספר עבודה) כותב: "והחוקים הן המצוות שאין טעמן ידוע אמרו חכמים, חוקים חקתי לך ואין לך רשות להרהר בהן.. וכל הקורבנות מכלל החוקים הן".

לדבריו המפורשים של הרמב"ם, באו הסתייגויות רבות, בראשן הרמב"ן, (ויקרא א-ט) מגיב (בעיקר על דבריו בח"ג לבי) בחריפות: "והנה הם דברי הבאי וירפאו שבר גדול ועוד מקשה הרמב"ן, הרי "הכתוב אומר, 'כי לחם אשה לריח ניחוח' משמע שזה לדעתו של ה'. ועוד מוסיף הרמב"ן, הרי כבר הבל ונח, עוד לפני הופעת הכשדי והמצרי, כבר הקריבו קורבנות.. ועוד.¹

הקרבת קורבן אינה חובה:

פרשנות שונה סוברת, שהקרבת הקורבן הינה רשות ולא חובה. מהר"י קרא, (רי יוסף קרא, 1065-11352)² כשהוא מפרש את דברי ירמיהו בהפטרה, אומר: "הקרבת קורבן אינה חובה, 'כי לא דיברתי את אבותיכם על דברי עולה וזבח' לקובען חובה שאין כתוב שם קרבן לה', אלא, 'אדם כי יקריב מכם קרבן.. כי אם את הדבר הזה ציווית אותם לאמר: שמעו. 'את הדבר הזה' לקבוע דבר זה חובה, ציווית, משמעו חובה".

הרד"ק, (רי דוד קמחי, 1160 – 1235) ממשיך בדרכו של המהר"י קרא. על ההפטרה, "ויש לפרש כי עיקר המצווה לא היתה על דברי עולה וזבח, אלא, 'שמעו בקולי והייתם לי לעם' וכאן מוסיף הרד"ק ציון חשוב: "ואין בכל עשרת הדברים שהם כלל התורה כולה, זכר עולה וזבח, ואף כשידבר על הקרבנות לא ציוה להם שיקריבו קרבן, אלא 'אדם כי יקריב מכם קרבן' אם יעשה מדעתו יהיה כך וכך.. (ורי שם עוד.. הדגשים שלי, ב"ס).

המלבי"ם, (מאיר לייבוש, 1809-1879) גם הוא מתייחס לדברי ירמיהו הנ"ל: "בעת שדברתי וציווית את אבותיכם בעת שהוצאתי אותם מארץ מצרים שיביאו עולה וזבח.. לא היתה כוונתי על הקורבנות עצמם שיהיו תכליות לעצמם, רק בציווי של הקרבנות, רק את הדבר הזה ציווית אותם לאמר, שמעו בקולי. שעיקר ציווי הקרבנות היה שישמעו בקולי, שזה עיקר המבוקש של הקרבן, שמעו בקולי". המלבי"ם, בהמשך מוסיף, "לא ציווית ענייני הקורבנות לתועלת, רק לתועלתכם, למען ייטב לכם".

שאלת חידוש הקורבנות בימינו:

נושא חידוש עבודת הקורבנות הועלה גם בתקופתנו, ומאז לכאורה הר הבית בידינו.. על כך ניתן לראות במרשתת, דיונים רבים שנערכו בעניין. שאלה זו הועלתה בזמנו של הרב קוק שהביע דעה מורכבת ובין היתר ניהל דו - שיח עם הרב חיים הירשנזון,³ (להלן הרח"ה) והביע דעה חד - משמעית נגד. את דעתו של הרח"ה, ניתן עוד לקרוא

בספרו 'מלכי בקודש' (שאלות ותשובות בהנהגת הממלכה ע"פ דרכי ההלכה) בתשובה לשאלת הקרבת הקורבנות בימינו, (שם, שאלה ג' עמ' 11 – 13) דן הרח"ה, בפרטות על היתכנות הקמת המקדש והקרבת הקורבנות בימינו, בסעיף י' הוא כותב, בהתבסס על נבואת יחזקאל לאחרית הימים, שאז "יהיה מנהג הקורבנות לפי המושג אשר ישיגו אז בהם אשר לא נוכל עתה להבינו" ובהמשך הוא מוסיף: בתפילת המוספים נאמר: "נעשה ונקריב לפניך כמצות רצונך אשר לא נזכר "הרצון" בשאר מצוות התורה". ועוד מוסיף הרח"ה, "מפני שמצוות הקורבנות לא מובנים לנו בזמן הזה".⁴

דיון מקיף ומעניין נערך בישיבת הר עציון ומכללת הרצוג בשאלת חידוש הקורבנות בימינו⁵ בהשתתפות הרב מרדכי - ראש ישיבת הר עציון. והרב דן בארי, (מייסד שיטת ברקאי) שייצגו את עמדת מצדדי החידוש. לעומתם, הרב יהודה גלעד - ראש ישיבת הקיבוץ הדתי מעלה גלבע והרב בזק – ר"מ בישיבת הר עציון, ייצגו עמדה מנוגדת לחידוש.. **הרב מרדכי**, 'המצדד', מודה שגם הוא נרתע מכך מאד, אבל מאמין ומקווה שכאשר תתחדש עבודת הקורבנות, זה ייעשה בצורה אסטטית ומכובדת. **הרב יהודה גלעד**, 'המתנגד', אומר: "אנשים גדולים אומרים דברים סותרים בהקשר זה" הוא מביא את דברי **הרב קוק** שמפגין מצד אחד כיסופים וגעגוע עצום לקורבנות, לחוויה הדתית.. שדורשת את כל האדם ומעלה אותו כולו. מצד שני הרב קוק כותב בספר '**נבוכי הדור**': "אמנם כשיתרומם המצב עד האופן היותר נשגב.. אז ודאי סנהדרין גדולה היושבת במקום אשר יבחר השם, יעמיקו בתורה אם יתכן אז לזבוח להשם כל חי, כאשר אין האדם יכול לרצות בזה בשום אופן מצד הכרתו המוסרית... וכיוון שאי אפשר שיהיה בזה רצון אנושי שלם, ודאי יהיה כח ביד בית דין הגדול להחליף הקורבנות של הבהמות למנחות מן הצמחים".

לסיים - על הפסוק ממלאכי (ג' ד') "וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות" כותב הרב קוק, בסידורו "עולת ראייה": ..אבל לעתיד לבוא שפע הדעת יתפשט ויחדר אפילו בבעלי - החיים, " לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה'". (ישעי' יא, ט) **וההקרבה שתהיה אז של מנחה, מהצומח, תערב לי כימי עולם וכשנים קדמוניות**. (ח"א עמ' רצב)

בנימין סלנט

לרחל צור, איתך באבלך על פטירתו של הנכד

תום ז"ל

בנם של אורלי ודן קפשווק יבדל"א

קיבוץ סעד

מהנצחה מקהילה

לקראת פסח - במסגרת היערכות לפסח החלטנו לקדם פרוייקט לניקיון מתחם בית הספר הישן. אזור זה במהלך השנים האחרונות נזנח בעקבות מעבר בית הספר. צוות שכלל את גדי סמואל, אלי סימון וצוות הנוי הסתייע בחניכי ישיבת אדרת בבת ים שבאו להתנדב וביחד הובילו מבצע ניקיון - יישר כוח ותודה לכל העוסקים במלאכה.

מבט קדימה- מרחב זה ליד בית הספר החדש ופינת החי מיועד להיות במיקום מרכזי עם הקמת שכונת 'ארץ הצבי' (נבחר קבלן ואנחנו נתחיל בחודשים הקרובים בעבודות הפיתוח באמצעות המועצה), לצידו הסתייע תהליך תכנון לשדרוג מתחם מגרשי הספורט ואנו פועלים להשגת המשאבים לביצוע חלק מהתוכנית עוד השנה. במקביל מתגבש תכנון להעברת החינוך החברתי לאזור זה. אנו שואפים כי קומפלקס זה יאפשר מתן מענה איכותי להיבטים חינוכיים-קהילתיים ופנאי לרווחת התושבים והילדים שלנו.

מים חמים- הסתיים ריכוז החלופות אותם מבקשים החברים להתקין בבייתם (אלו שטרם פנו מתבקשים לשלוח לאתי קימלמן בהקדם). בשבועיים האחרונים קיימנו מספר מפגשים עם ספקים וקבלנים לביצוע הפרויקט ואנחנו לקראת תחילת ביצוע- נפרסם פרטים והסבר כיצד יתבצע המהלך.

חוגי בית- בשבוע האחרון של פברואר התקיימו חוגי בית במסגרת תהליך "בחינת אורחות חיים". במפגשים השתתפו כ-180 חברות וחברים שהתחלקו ל-12 חוגי בית. השיח הקהילתי התאפשר בזכות משפחות חברים שפתחו את ביתם בפני המשתתפים, לצוות מנחים שהתנדב להוביל את השיח בכל קבוצה ולגדי, שניהל את כל הלוגיסטיקה - יישר כוח לכל אלו שנרתמו למשימה והוכיחו כי ניתן להתבסס על כוחות מקומיים !! מעבר לכל, עלו הקולות שהמפגשים תרמו לחיזוק ההיכרות המשותפת ושמיעת מגוון הקולות והדעות. הצוות אסף את החומרים מחוגי הבית ועיבד אותם לידי תובנות והמלצות להמשך. התוצרים יובאו במהלך החודש בפני המזכירות ולאחר מכן בפני הציבור.

ביטוח סיעודי- בחודש האחרון התחלנו בקיום מספר דיונים בנושא מודל הביטוח הסיעודי. נושא זה הינו כבד משקל ובעל חשיבות ממעלה ראשונה, ועל כן אנו רואים נחיצות בהסדרתו והבטחת המענה הסיעודי לכל חברה וחבר גם בראייה עתידית. בכוונתנו להביא נושא זה בפני הציבור במהלך החציון השני של השנה.

גן משחקים- המועצה האזורית ביחד עם משרד החקלאות הקצו בתחילת 2018 במסגרת קול קורא- פרויקט ומשאבים לשדרוג מגרשי משחקים ביישובי המועצה. במתחם הגנים –(גיל הרך) עומד גן משחקים מיושן ושאינו עומד בתקני הבטיחות, אשר שימש נאמנה את הילדים לאורך השנים. בימים אלו הסתיימו ההכנות ואנו לקראת תחילת ביצוע עבודות לשדרוג המתחם והחלפת המתקנים.

אגודה קהילתית- הנהלת האגודה קיימה ישיבת עבודה ראשונה ב-2019 לאחר בחירתה. המפגש הוקדש ללימוד אופן פעולתה של האגודה, גיבוש מדיניות, הכרות עם סעיפי התקציב ומיפוי האתגרים במסגרת תהליך בניית תוכנית העבודה.

בהזדמנות זו, רוצה לאחל לכל בית סעד חג פורים שמח והנאה מהפעילויות המתוכננות.

תומר רכטמן

תאריכי קיץ חשובים בחינוך החברתי

לטובת כל המקדימים לתכנן את חופשות הקיץ המשפחתיות, להלן תאריכי פעילויות הקיץ המרכזיות בחינוך החברתי:

מחנן – ו'ח' בתמוז, 9-11/7.

קייטנת נכדים – ד'ח' בתמוז, 7-11/7.

קייטנת אילן - ג'ח' באב, 4-9/8.

קייטנות ה'י"א – י"א-י"ד באב, 12-15/8.

קייטנת א'ב' – י"ח-כ"א באב, 19-22/8.

קייטנת ג'ד' – י"ט-כ"ב באב, 20-23/8.

מחנות בני-עקיבא - בשבוע של ה18/8 - תאריכים מפורטים באתר התנועה.

כ"ד-כ"ט באב 25-30/8 - מערכת החינוך סגורה.

(מומלץ מאד לשמור את הדף במקום בולט)

אפרת life

הודעות מוועדת ותיקים:

ניקיונות פסח בבתי החברים – בימים הקרובים נתלה על לוח המודעות שבחדר אוכל טבלת רישום לניקיונות פסח- מוזמנים להירשם.

סקר תושבים של המועצה – בימים אלה המועצה מעבירה שאלון מקוון לבדיקת הצרכים והמשאבים הקיימים בקהילה שלנו. הסקר הוא חלק מתוכנית "קהילה לדורות". התכנית נועדה לקדם מעורבות ושותפות של האזרחים הוותיקים בקהילה - בתהליכי תכנון ופיתוח שירותים ובהשפעה על תהליכי קבלת החלטות. זוהי תוכנית של המועצה ואני רואה חשיבות לענות על הסקר כדי לקדם מענים מועצתיים שתואמים את הצרכים שלנו.

השאלון עבר בקבוצות השונות, וכמו כן נמצא בקהילנט.

מי שמתקשה לענות מוזמן לפנות אלי או לאחד מחברי הוועדה ונמצא דרך לסייע.

חג פורים שמח!!

חנה אדמנית פסח וועדת ותיקים

איין און נס?

ואפאלנו זאת מסורת
 החברים בבגה שולחים את.
 כי צריך לאכול ביום או שעה אחת
 מה שאכלו בשושן בשמונים ומאת.
 גם ידרוש רב פורים מבראשית
 ולרב מאד עצות ישית.

שולחים הכל מנות מן הלב
 ומרבים במתנות לאב,
 וכמעט שכחתי את המגלה
 שנקראת ביום ובל'.

בחוף מיני שעשועים,
 מתקן אחד גבוה חמישים.
 שם מרכיבים את הברנש
 כי ככה יעשה לאיש אש!
 והרעש מגיע עד לב הש'.
 אך זה אינו מדאיג העם הנמצאים
 כי ליהודים היתה ששון ושמ'!

ככה אפאלנו זוכרים את הנס,
 ומיד נרתמים לנקוי פס'.

סופר סתם

אבקש לכתוב לכבוד פורים
 משהו ארוך, אבל בקצורים.
 כי ידוע כי הזמן הוא פס'
 ובחסכון מילים נעביר את המס'.
 וידוע כי קצר המצע
 ונשמיט שלש אותיות או ארבע.

ונתחיל הפעם בשאלת חכ'
 כמו ששאלה אסתר את התד:
 פאשר פורים חל ביום חמ'
 ועושים משתה לכל העם,
 מתי נשטוף את הבית גם?
 הדבר קשה בקריעת ים!

כי רבות מצות היום:
 משתה, מנות, קריאה וצום.
 רוח והצלה יבוא ממקום?
 והואיל והזפרנו נקיון,
 מה עם הכלים מפלים שוני?
 חד-פעמי עם יין מלכות רב
 או מים נשתה בכלי זהב?

והמשתה מעורב? גברים ונש'
 או כמו שאמרו: "גם וש"?"
 (אתם זוכרים "וימליכה תחת...")
 כי לא שבע ממנה נחת.)

לחמי ואוסיק פיס, לכרמלה וסלוימיק קוט ולכל המסחה
 מלף טוב להולדת הנכד-נין בן לילף ואביהו
 איחוליס למחות ולנחת!

לנורית ואלי קראוס ולכל המסחה
 מלף טוב טוב לבר המצווה של הנכד
 רוצי - בנט של תמר וסי קראוס
 איחוליס למחות ולנחת!

לנדב קבלן
 מלף טוב לבר המצווה
 לנצמי וסי קבלן ולכל המסחה
 איחוליס למחה ונחת!

